



**Clavis Aurea Thesauri Partheno-Carmelitici, Sive  
Dissertatio Historico-Theologica, Referans atque  
Exponens Antiquitatem & originem, confirmationem ac  
propagationem, beneficia ac privilegia, gratias & ...**

**Paulus <Ab Omnibus Sanctis>**

**Viennæ Austriæ, 1669**

II. Marianum Scapulare jugis scatebra spiritualium donorum, signum  
salutis æternæ, nota prædestinationis.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64293)

6. Part. I. Operis sæpius citati, ad quæ (brevitati consulens) Lectorem remitto. Sed intermittere nequeo, quin hic apponam totum Caput subsequens ejusdem libri, in quo postquam complura jam Partheniæ vestis beneficia, privilegia atque prærogativas recensuisset, tandem concludendo affirmat, probatque, *sacrum SCAPVLARE jugem esse scatebram spiritualium donorum, signum salutis æternæ, notam prædestinationis*; quod ipsum ego, hanc de privilegijs, beneficijsque Virginei SCAPULARIS Dissertationem terminando probare intendebam, sed malo id potius verbis ejusdem disertissimi, celeberrimique Authoris, quam proprijs, majoris fidei, autoritatisve conciliandæ gratia, asserere ac confirmare. Ipsum igitur hic disserentem audiamus.

## CAPUT II.

*Marianum SCAPVLARE jugis scatebra spiritualium donorum, signum salutis æternæ, nota prædestinationis.*

**R**OLATUS proximè est gustus operum supra naturam; circa sanitatem, vitam, & immunitatem à malis temporarijs collatam. Nunc attingenda obiter sunt spiritualia bona, præ quibus illa alia inferioris ordinis beneficia, vix aliquo sunt loco. Nam ut S. Augustinus pulchrè differit, qualecumque aurum, ac vel si sordens, & plurima excrementitia fuligine oblitum, præstantius est plumbo, quantumvis defæcato, & per purgato. Similiter ergo spiritualia bona ad animæ salutem spectantia, etiam si minuta & tenuia; cum spectent ad gradum superiorem, sunt inadæquabiliter præcellentiora quibusvis bonis temperarijs, quantumvis in suo genere pretiosis.

Pono porrò ut exploratum, totam SCAPULARIS efficacitatem ad bonorum spiritualium devocationem, ex eo prodire, quod sit tessera & pignus benevolentia, qua B. Virgo piè gestantes hujusmodi vestem complectitur. Hæc autem benevolentia, quantum spiritualium munerum sit ferax, S. Bernardus mellitissimè attigit; spectato honore, quem Filius Matri debet. Itaque quid non potest

H h h 3

apud

332.

In Psaim.  
145. ad V. 1  
Quantum differant bona spiritualia à temporarijs.

Sacrum Scapulare tessera est & pignus benevolentia Mariæ.

Serm. 1. de Assumpt. apud gratissimum Filium, optima Mater? Nihil proinde non exorabit, quod ad salutem hominis pertineat, si benevolum oculum in aliquem adjecerit. Adjiciet autem, si qui sint, quibus hoc vestimentum salutis curaverit. Ut hoc summæ consolationis argumentum Sodalibus Marianis innotescat, aperienda est radix prima omnium spiritualium bonorum, & huic negotio accomodanda.

Ad Rom. 8. Prædeterminationis est radix omnium bonorum. spiritualium: ejus incertitudo.

30. Mor. cap. 32. Lib. 6. in 1. Reg. 4. Serm. 1. septuag. serm. 2. in Off. Pasch. serm. 5. in Dedic. Eccles.

Docente ergo Apostolo, constat, primam radicem boni cuiusvis spiritualis, fructuosi ad optatum æternæ gloriæ finem, esse divinam prædeterminationem; inde enim vocatio, ex qua justificatio: ac denique glorificatio justificationem & vocationem obsignans. Quare si constiterit, fieri SCAPULARIS pium usum esse signum prædeterminationis; eo ipso liquebit SCAPULARE esse signum salutis, & primam scilicet radicem spiritualis cuiusvis boni, atque adeo verè signum in bonum. Quatenus autem SCAPULARE Virgineum statui possit signum prædeterminationis, non omnino liquet. Sed illud est extra controversiam, nemini videntori, extra specialem revelationem, notam esse posse prædeterminationem suam, juxta illud à S. Gregorio expositum in hunc sensum. Nunquid nosti ordinem celi, & pones vationem ejus in terra? Idem tradit alibi, expendens illud Johan. 3. Spiritus ubi vult spirat: & nescis unde veniat, aut quo vadat. Nimirum in tanto per hanc viam lubrico, & pugnis assiduis, ac tam multorum conspicua dejectione; omnia in futurum servantur incerta, ut bene considerat non uno loco Bernardus.

333. Prædeterminationis signa. Lib. 12. in Conc. à C. 11. ad 19. lib. de perfect. Monast. consens. c. 7. Lib. 1. de bono stat. Relig. c. 32. Lib. 3. par. c. 116 3.

NIHILO MINUS sana doctrina ex Patribus, ipsisque Scripturis hausta agnoscit, salva regulari prædeterminationis incertitudine, dari quædam verisimilia ejus signa. Ejusmodi præsertim sunt, quæ octo vulgatis Beatitudinibus continentur; ut fusè prosequitur Andreas à Vega. His addunt alij, perseverantiam in semel inito Religioso statu; ut bene monstrant Laurentius Justinianus, ac Hieronymus Plato. Eodem pertinet, auditio Verbi DEI, cum interiori affectu conjuncta; quod signum ex multis Scripturis, & Patribus, illustrat Michaël Medina. Sed unum aliud, nemini cæterorum signorum de aliquali evidentia concedens, censetur esse pietas singularis erga B. Virginem. In quam rem latè ac bene disserit Pelbartus, & ex eo Spinellus: & eruditè (ut omnia) Recupitus. Sanè ex affectu, quo quis fertur in B. Virginem inferre licet, reciprocum DEIPARÆ affectum ergà addictum sibi Clientem; quia ipsa, Filij imitatione, diligenter

liger se diligit : nec gravatur , imò gaudet amantes se redamare.

Quin etiam sicut DEUS ita diligit diligentes se , ut præveniens eorum dilectionem , anteoccupet voluntatem humanam , & immitat semina , unde dilectio progerminet : ita B. Virgo amatores suos benevolentia indebita prævenit, & anteoccupat , inferens per impetrationem sancta lumina , & pios afflatus ac benedictiones dulcedinis, sapore vitali (ut Ennodius (a) appellat) perfundentes hominis voluntatem ; quo sic permota velit diligere. Et eo modo se gerit B. Virgo ergà populum honorificatū ; in quo propterea *radicare* dicitur, & in *Electis DEI mittere radices*.

FERUNT hoc , insignes pleriq; tituli à nobis digesti in *Nomenclatore Mariano* &c. ( ac quibusdam interpositis prosequitur. ) In ea ergò Opella nostra , B. Virgo , dicta à Patribus refertur , *Janua*, aut *Porta Celi*. Ita Petrus Damiani , Epiphanius Junior , & Damascenus. Dicta item legitur *Celi Fenestra* , apud Chrysostomum atq; Fulgentium. Ab alijs denominata est, *Columna flamma deducens ad promissionis terram* : *Corona Sanctorum omnium*, *Diarium unicum creaturae Domini*. Illius, inquam , creaturae , cujus primi Christiani erant initium , hoc est , creaturae ad gloriam æternam, ante tempora sæcularia, prælecta. Aliqua quidem hujusmodi illustrium nominum delata interdum sunt B. Virgini propter Filium ; ita ut dicta sit v. g. *Janua Celi* , quia edidit Christum , qui Celi aditum referavit. Non infrequenter tamen iidem tituli, juxta Patres , immediatè cadunt in B. Virginem. Nam qui eos deferunt , satis insinuant ex mente sua ; aditum ad gloriam , & conscriptionem cujuscunq; Electi in Libro Vitæ , in suo gradu & ordine pertinere ad B. Virginem. Ac proinde ratum esse debet , agnoscere à Patribus influxum aliquem moralem B. Virginis in executionem Prædestinationis æternæ ; nexam cum ipso delectu ad gloriam , ut executionem cum intentione. Statuendum item est ut ratum , ipsam quoque esse ; quæ suo modo , id est , impetrando ac exorando , subministrat suppetias omnes , quibus Electi deducuntur ad ubertatè Domus DEI ; ibi inebriandi fonte vitæ & pane intellectus saginandi. Non dubitavit sanè S. Germanus , præ ea subministratione assidua , DEIPARAM denominare *Spiritum* , & *Vitam Christianorum*. Quomodo enim corpus nostrum , vitalis signum operationis habet respi-

In *Stellario*.

in *Throno*.

*Deip. num.*

*17. Tract.*

*de signis*

*prædest.*

Singularis

in B. V.

pietas po-

tissimum

Prædesti-

nationis

signum.

(a) *Epist. ad*

*Constant.*

334.

Tituli qui-

bus MARIA

à SS. Pa-

tribus ho-

noratur.

*Orat. de*

*Zona B. V.*

respirationem: ita sanctissimum Virginis nomen, quod in suorū ore assidue versatur; vitæ, lætitiæ, auxiliij, non solum est signum, sed etiam ea curat.

335.

*Part. 3. p.  
5. num. 37.*

Nota insignem D. Laurentij Justiniani sententiã.

IN IPSUM ferunt, quod aliqui Patres tradunt, perire non posse, qui bene affectus fuerit erga Matrem Salutis. Adduxi nonnullos ita locutos, in *Diphthychiis Marianis*; quibus nunc addo Laurentium Justinianum, qui glossans verba illa Christi in Crucem suffixi ad Matrem, *Mulier ecce Filius tuus*, sic inducit colloquentem Matri Christum: *volo ut illam ( Ecclesiam ) de cætero in Filium habeas, illam Tuis orationibus protegas, atque virtutibus auctam ad me perducas. Eidem quoque mandat, ut Te tanquam Matrem veneretur, Te diligat, ad Te confugiat: Te inter DEIPARAM & se, Mediatrix faciat. Te advocabit in periculis, in dubiis consulat, in necessitatibus implorabit. Non minus de Te, quam de me captabit fiduciam. Faciam prorsus, ut omnes concurrant ad Te, eritque nomen tuum honorabile in omni generatione & progenie. Nemo in tui invocatione spernetur, nullusque devotus Tibi, à me efficietur alienus. Indissolubili charitatis federe Te illi, & ipsam copulabo Tibi. Totus locus, sonat quod propolui, Sed expectantur nominatim verba illa, nullus Tibi devotus, à me efficietur alienus. Atqui non esse à Christo alienum, est esse cum eo: & accenseri predestinatis ad æternam sortem beatitatis.*

Quare habere faventem atque benevolam hanc divini ærogatricem, à qua subsidia electa ad potiendum æternam felicitatem suppeditentur ad modum prædictum; habere inquam, amicam hanc ecclestam Thesaurariam, quæ sumptus in Cæli viaticum necessarios liberaliter subministret, hanc Cæli Jantricem, per quam pateant Portæ æternales; *Signum est predestinationis*. Nec verò qualescunque, sed admodum verisimile.

336.

Quare Sodales Carmelitani speciali gaudeant benevolentia B. Virg.

QUOD autem Sodales Parthenici potiantur speciali benevolentia B. Virginis, conijcere licet ex hoc pignore, per ipsammet DEIPARAM delecto: & ex tot argumentis, quibus jam à multis seculis prodidit, placere sibi hujus Religiosæ observantiæ Tesseram, & qui eam usurpant, pro specialibus Filijs à se haberi. Itaque perspicuum videtur, Scapulare Virgineum insigni illa prærogativa exornari, quod sit *predestinationis nota*; quia cum sit tessera incensæ affectus erga DEIPARAM, ex semine per ipsammet jacto excitati; est etiam signum reciprocae specialis benevolentiae tantæ Matris, curaturæ mediæ

electa ad salutis æternæ adeptionem, qua est apud Filium gratia, & in dilectos suos benignitate.

Hanc rationem, quæ potest censeri à priori ( quippe continens causam, cur gestatio Scapularis Parthenici, dicatur *Signum prædestinationis* ) firmat optima ratio, ducta ab experimentis, quæ interdum fuerunt ejusmodi, ut nihil deesse videretur, ad palpandum insignem hunc effectum, cui declarando insistimus.

Duo quæ superiori Capite signavi, agens de dispendio globi in nobilem, cui nomen *de Cuge*, & in militem à Croatia: [ recensue- rat de illo, quod cum anno 1636. inter trajiciendum Ticinum am- nã vibrata in ejus pectus fuisset muralis tormenti pila ( unde postmo- dum cor deprehensum est diffractum, & obrutum contritione per- valida ) globo in SCAPULARE quod gestabat illiso, & Scapulari intra cor adacto, non conciderit tamen illicò exanimis, ut sanè ne- cessario requirere videbatur tantæ vehementiæ ictus, & lethalis- omnino læsio, sed per horas tres anima ejus in ipso fuerit; donec advocato, apud quem peccata deponeret, Confessario, Christiano ritu expiatus defecit. De hoc autem, scilicet milite Croata, quod cum prædabundus obiret cum duodecim socijs Lotharingiam; & comprehensus fuisset in oppidulo ad Mussipontum, cui nomen *Tiocur*, consilio militari manu socijs: tametsi qua gladio impacto, quæ brevissimi sclopi missu centies saucius, etiam capite validè diffracta, & cranio in duas partes disrupro, contestatus semper fuerit, frustra conniti, qui lethum ejus urgebant: & nulla vi eripiendam sibi fore vitam, donec expiata ritu Catholico per exomolegesim conscientia, nitens ad Deum migraret. Hortantibus, qui aderant, ut sibi per contritionem prospiceret: Ego, in clamabat, Filius DEIPARÆ sum Virginis, sacro ejus habitu jam pridem amictus; nec ante extrude- tur è meo corpore anima, quam sim de peccatis confessus. Felici forte, nec absque Numinis speciali providentia, & Virginis Matris in miserum Clientem suum benevolentia, Sacerdos Metas petens, in hominem incidit, à quo auditus, & ritè absolutus, illicò efflavit ani- mam, ultimo Januarij, anno 1640. ]

Duo hæc, *prosequitur Auctor*, ejusmodi sunt, ut vix possit aliquid desiderari in hanc rem illustrius. Videtur enim uncialibus literis exarata, in utroque eventu, divina ad gloriã prædestinatio, execu-

Cur pia gestatio Scapularis parthenij signum sit prædestinationis?

337.

A Raynau- do proba- tur hoc ipsum tri- bus prodi- giosis ca- sibus.

Prædesti- natio ad gloriã

executioni  
mandatur  
Scapularis  
beneficio.

tioni mandata beneficio SCAPULARIS; impedita supra naturam præcipatione in mortem; dum expectatur, qui Christiano ritore pietate ante migrationem animæ à corpore, & vitæ aures disruptio-

338.

ALIUD exemplum sanè luculentum in eandem rem, adducitur à Petro Swaningtone, B. SIMONIS Stockij socio. Refert enim nobilem ad extrema deductum, affectu sacri SCAPULARIS, à furore, & æstro Dæmoniaco, quo fœdè agitabatur, esse liberatum. Sicque facto mentis flustro, sedatè suscepisse Sacramenta, & optatè dispositum obiisse: cum priusquam sacro SCAPULARI contingeretur, nullam Confessionis, nullam Eucharistiæ mentionem admittiret. Quis hic non videat *signum prædestinationis* in Scapularis admotione luculentum? Hic si sacrum SCAPULARE non contigisset, inexpiatus peribat. In ELIÆ vero melote, moraliter securus, tranavit annem hujus mortalitatis, & ad littus æternæ quietis felicitate emerfit, certus salutis suæ humano modo, ac verisimillimè, adeo minus perit, invocato nomine MARIÆ.

Nullus perit  
invocato  
MARIÆ  
nomine.

339.

HUC quoque referenda sunt, quæ idem Author de hoc eodem argumento scribit *P. ut. 2. quest. 7.* In objecto ejus (inquit) hoc est signo gratiæ & prædestinationis, est præcipuus nodus hujus negotii, qui tamen haud difficilè expediendus videtur, dicendo SCAPULARE Carmeleum, esse ex DEIPARÆ instituto, *signum salutis, & notam prædestinationis*; quatenus gestatio Scapularis: ejusmodi tellera est singularis protectionis B. Virginis, affuturæ Sodalibus, & conciliaturæ media gratiæ singularia, quibus & securius servantur mandata, & tutius ad optatum finem beatitudinis pertingatur. Non plus dicitur cum asseritur, *gestationem SCAPULARIS esse signum salutis, & pignus vel notam prædestinationis.* Quid verò solidæ difficultatis, circa hoc proferri possit, plusquam adversus alia signa salutis & prædestinationis, equidem non video.

Lib. 12. in  
Concil. cap.  
11.

Ostonarius Beatitudinum, ab Andrea Vega assumitur, proo-  
duplici nota prædestinationis, & æternæ salutis à Christo proposita.  
Itaq; pauper spiritu, ac mitis, & persecutionem patiens propter justitiam, pronuntiantur futuri in fine compotes gratiæ, & immunes ab æterno incendio; supponendo semper, quod communia omnia mandata servaverint. Et cum hoc sensu talia dicuntur esse signa salutis

ti & predestinationis, nemo succenset. Quam multa verò alia dicuntur juxta Scripturas habere vim justificandi, & salvandi, quæ tamen subintelliguntur vim illam suam exertura, si cætera ad sint, ex natura rei, vel ex Divino ipstituto necessaria? Sic Rom. 3. dicitur, *Arbitramur hominem justificari per fidem.* Rom. 8. *Spe salvi facti sumus.* Tob. 12. *Elemosyna à morte liberat, & ipsa est, que purgat peccata.* Jacobi 1. *Institutum verbum potest salvare animas vestras.* Hæc & alia id genus, passim in Scripturis leguntur, neque tamen ( ut benè notavit Bellarminus ) ullus est, qui indè colligat, solam fidem, aut spem, aut eleemosynam, vel solum verbum, justificare, aut salvare, aut à morte æterna eripere, absque alijs ad eundem finem requisitis. Sed Scriptura sic loquens, vult tantum significare, prædicta habere vim suam ad illum finem: & eum ( quod ad se attinet ) advehere, si cætera non desint.

Ut quid ergò aliter statuitur de *gestatione Scapularis*, cum dicitur illud esse *signum Salutis, & predestinationis*. Tantum enim significatur, eam gestationem piè factam, habere vim suam, ut quis salutem adipiscatur, & fiat in eo executio predestinationis; ut fert DEIPARÆ promissio, binis revelationibus patefacta.

At nihil singularis privilegij habebunt Sodales Carmelitani, si promissio tantum ferat, eos potituros salute, si servant mandata, & vitam piè exigant. Æque enim Christiani omnes, etiamsi SCAPULARE non gestaverint, si servant mandata, & piè vitam exigant, salvabuntur: & tanquam verè predestinati deducuntur ad montem sanctum vitæ æternæ. Quæ ergò utilitas SCAPULARIS ad eum finem? Magna planè per omnem modum. Est enim SCAPULARIS *gestatio* tessera & pignus uberis gratiæ auxiliatricis, à DEIPARA Sodalibus suis exorata; cujus interventu servabunt mandata, & vitam sancto sine concludent. Et hæc est vis illa specialis, quàm agnosci volumus in gestatione SCAPULARIS, juxta DEIPARÆ sponsonem.

Fateor me versantem in hoc loco, qui præ cæteris hujus negotij salebrosus & impeditus censetur, non posse satis mirari, fuisse, & esse, qui censere viderentur, hunc nodum esse inexpedibilem, cum tamen ejus extricatio, ingenijs non anteoccupatis, videatur facillima, nec plus propositis argumentationibus ( verius argutationibus ) quatiatur; quam alia quædam sanctorum Hominum enunciata; de quibus nemo litem movet, nemo scandalum patitur, v. g. sanctus

Videantur  
quæ supra  
1. Pars.  
Cap. 10.  
circa hæc  
disservi-  
mus.

Lib. 2. de  
penitent.  
C. 7. ad 5.

340.



*Lib. de Excellent V.  
cap. 4. in fine,  
In Virid. 1.  
2. Flor. sacr.  
Cap. 9.  
Part. 2.  
pavcl. 10.  
num. 37.*

Anselmus negat periturum, qui in B. Virginem fuerit bene animatus. Et familia habent alij, quos adducit Franciscus Mendoza, quibus plures addidi in Diptychis Marianis. Hæc intellecta cum eo condimento, quod adhibui circa gestationem SCAPULARIS, à nemine respuuntur; quia tantum significatur vis alicujus medij ad obtinenda subsidia, quibus quis à fine suo non aberret. At nihil aliud dicitur de gestatione Scapularis. Eam item S. Onuphrij sponsonem, quàm Paphnutius in ejus actis Cap. 13. his verbis consignatam relinquit, à nemine damnari videmus. *Hæc est postulatio mea, quam impetravi à Domino. Si quis oblationem ob amorem nominis mei, ante conspectum D. N. IESU Christi, & ad laudem ejus immolat, ab omni tentatione Diaboli, & à vinculo pravæ artis humane, liber existet; atq; cum sanctis Angelis, in Regno Cælorum eterna hereditatis capax fiet.* Nimirum per subsidia, quæ exorabo, quibus si obicem non apponat, pollicitationis meæ effectum percipiet. Mutentur pauculæ voces in promissione DEIPARÆ pro gestantibus SCAPULARE, & loco Oblationis ob amorem B. Onuphrij; dicatur *gestatio pia SCAPULARIS, ad honorem DEIPARÆ*; non erit gutta guttæ similior. Unde sicut illa B. Onuphrij promissio innoxia habetur, & à nemine allaturatur, sed piè exponitur; ita par est de promissione DEIPARÆ, quam excutimus, piè onuntiare.

ATTEXO corollarium ac superpondium ex libello, cui titulus *Doctrina S. Bernardi*, qui libellus etiamsi non videatur ipsius B. Bernardi, ex ejus tamen dictis studiosè annotatis coagmentatus est, atq; adeò sua autoritate non vacat. In eo ergò libello sic præscribens inducitur S. Bernardus: [Cogita Monachum illum, *Gerardum nomine*, qui cum de DEI misericordia ultra modum desperaret infirmus ad mortem, jacuit per triduum oculis clausis in mentis excessu; & visitatus ab Abbate, oculis apertis ait: *Bona est obedientia. Ad Tribunal Christi sui, animas Sanctorum vidi, ipsumq; facie ad faciem vidi dicentem mihi: Ecce locus tuus, inter Fratres tuos. NULLVS TVI ORDINIS PERIBIT, si Ordinem amaverit; aut in morte purgabitur; aut brevi post mortem Salvi autem, qui de Ordine tuo sunt; aut in Ordine Apostolorum, aut Martyrum, aut Confessorum, sortem accipient.*] Et hæc dicens, Communionem accepta, descessit.] Quæ glossa verbis Christi hunc Monachum in vitæ margine positum, atq; adeò veracem, accommodabitur, etiam sem præsentem opportuna. Hactenus Raynaudus.